

дзвони бють без увагу, будять тишу імлаву,
дзвони бють, бо у серці воскресає любов.

Дзвони бють невгомно, кличушь чудо містерії,
дзвони бють срібнотонно, струмись радісних слів,
дзвони бють самодзвонно, бо це духа й матерії,
дзвони бють, гармонійний воскресає двоспів.

Дзвони грають шовково, осяйно, бароково,
дзвони грають, вся земля на привіт посніша,
дзвони грають шовково, будять Соняшне Слово,
дзвони грають, бо моя воскресає душа.

Б. І. Антоич.

Ave Maria.

Зарання соняшного дня — я шепочу Твоє дзвінке імня:
прилинь, мов спів, мов ранній легіт, мов жемчужна мрія,
прилинь із першим розцвітом дрібних пелюсток рож,
вгамуй енгармонійних струн на арфі серця дроз.

Ave Maria.

Моя душа це битий шлях на невідомих дійсности полях,
життєвий вітер пороху на нього вже навіяв.

Прилинь Пречиста, понад бідним серцем тихо стань,
долонею вгамуй енгармонійність цих дрижань.

Ave Maria.

Твоя поява — райський сон, коли ідеши крізь гай шумжих сосон,
ясна, майлива, ніжна, мерехтлива, мов лелія.

Прилинь і принеси цілющий лік в борні важкій,
енгармонійний скрегіт арфи серця заспокій.

Ave Maria.

Зарання й ввечорі щодня в задумі шепочу Твоє імня
Імення — пісня соняшна, гармонія, надія

Прилинь Всенепорочна й віджени від мене зло,
ясну долоню поклади на молоде чоло.

Ave Maria.

